

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 5/2020
14.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Бранислав Босиљковић, одлучујући о приговору предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Сурла адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року и убрзања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2278/2019, након спроведеног испитног поступка донео је дана 14.07.2020. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 2278/2019.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 05.06.2020. године поднео Врховном касационом суду приговор ради убрзања поступка по ревизији у предмету овог суда Рев2 2278/2019.

О поднетом приговору одлучивао је судија одређен Годишњим распоредом послова, у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Том одредбом је прописано да поступак по приговору и о приговору одлучује председник суда, који годишњим распоредом може одредити једног или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.

Одлучујући о приговору, на основу чланова 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је нашао да је приговор неоснован.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, поред осталог, прописано је да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Уставом Републике Србије прописано је: да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење (члан 18. став 3); да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљени суд, правично и у разумном

року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега (члан 32. став 1).

Према члану 10. став 1. Закона о парничном поступку, странка има право да суд одлучи о његовим захтевима и предлозима у разумном року.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања; целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва и другог државног органа; природа или врста предмета суђења или истраге; значај предмета суђења и истраге по странку; понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза; поштовање редоследа предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлуке.

Након спроведеног испитног поступка, из извештаја судије известиоца утврђено је да је парнични поступак у конкретном предмету започет тужбом коју је предлагач поднео 09.10.2009. године тадашњем Првом општинском суду у Београду против тужене Републике Србије - Министарства унутрашњих послова, ради утврђења постојања радног односа. Тужилац, овде предлагач, поднету тужбу је уредио на рочишту од 21.09.2010. године тако што је као тужену означио Републику Србију - Безбедносно-информациону Агенцију. Предмет је од 01.01.2010. године, дана почетка примене Закона о уређењу судова и Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава објављених у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 116/08, преузео Први основни суд у Београду који се решењем П 1 1813/10 од 08.09.2011. године огласио ненадлежним и одбацио тужбу. То решење укинато је решењем Вишег суда у Београду Гж1 143/12 од 09.01.2014. године. Решењем Апелационог суда у Београду Р4 п 274/15 од 30.03.2016. године утврђена је повреда права тужиоца - предлагача на суђење у разумном року и првостепеном суду наложене мере у циљу окончања поступка. Пресудом Првог основног суда у Београду П1 350/14 од 19.03.2018. године усвојен је тужбени захтев за утврђење постојања радног односа и уплату доприноса. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3397/18 од 16.11.2018. године одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у погледу одлуке за утврђење постојања радног односа, а укинута у погледу одлуке о уплати доприноса. Предмет је, поводом ревизије тужене, достављен Врховном касационом суду дана 29.07.2019. године. О ревизији је одлучено на седници већа од 09.07.2020. године, а одлука ће бити израђена у најкраћем року.

Имајући изложено у виду, Врховни касациони суд је закључио да приговор предлагача није основан.

Наиме, решењем Апелационог суда у Београду Р4 п 274/15 од 30.03.2016. године већ је било утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року, наложено првостепеном суду да предузме мере потребне за окончање поступка и предлагачу досуђена накнада за повређено право на суђење у разумном року. Мере наложене тим решењем имале су ефекта јер је, након њиховог изрицања, поступак правноснажно окончан за нешто више од две ипо године - првостепена пресуда је донета 19.03.2018. године, а о жалби је одлучено 16.11.2018. године. Одлука о ревизији

донета је у року краћем од годину дана, због чега право предлагача није повређено ни у поступку пред Врховним касационим судом.

Из наведених разлога, на основу члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлука о захтеву предлагача за накнаду трошкова поступка, садржана у другом ставу изреке, донета је применом 153. став 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и чланом 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Предлагач није успео у поступку по поднетом приговору, па зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

Судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од осам дана од дана његовог пријема, Врховном касационим суду.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић